

SLOVENSKI INFORMATIVNI LIST V AVSTRALIJI. SYDNEY, MELBOURNE, ADELAIDE, PERTH, BRISBANE, HOBART. ★ Registered at the G.P.O. Sydney, for transmission by post as a periodical.

UVOZ PREPOVEDAN

KAKO TEŽKO JE EMIGRIRATI, spoznaš šele, ko na lastni koži preizkusiš vso zadevščino. Mnogim se emigracija sploh ne posreči, drugim se zapre prav tista dežela, kamor so si najbolj želeli. So tudi taki, ki se jim odpre pot čez morje šele po dolgih letih, pa so morali poprej odstraniti neštete težave in zapreke.

Pogoji in vidiki, pod katerimi različne države sprejemajo emigrante, se lahko razlikujejo v malenkostih, v glavnem se pa ujemajo predvsem glede zdravja, starosti, poklica in odnosov do komunizma. Koliko neprijetnosti in sitnosti utegne biti združenih z željo po emigraciji, če kandidat ne ustreza stoprocentno vsem omenjenim pogojem, vedo predvsem tisti, ki so morali skozi morečo negotovost in čakanje dolgih let. Zato se vsak emigrant lahko šteje za srečnega, posebno če je poprej izgubil domovino. Saj mu je bila emigracija edina možnost, da si začne znova ustvarjati življenje in — vsaj upati sme — boljše bodočnost.

Toda tudi pozneje, ko je viza že pritisnjena v potni list in se s krova že vidi obrežje nove dežele, je treba ponovno razgaliti telo pred zdravniki. Še enkrat se hočejo prepričati, če res prihajamo brez bolezni v deželo. In ko stopiš na suho — spet pregled. Na vrsti so kovčki, vreče, culice, zaboji. Vse odpro in prebrskajo. Carinski uradniki stikajo med skromno emigrantsko prtljago za rečmi, ki zanje velja: Uvoz prepovedan!

Ko je ta zadnji pregled odpravljen, se človeku odvali kamen od srca. Poln obetajočega upanja odhiti na vlak, počuti se kot nov človek in pred seboj vidi novo svobodno življenje v novi svobodni deželi.

Kot „nov človek?“

Premnogi pozabljajo prav v tistem trenutku, da je na pragu v novo življenje treba napraviti še drug pregled, ki ga emigracijske oblasti prepuščajo vsakemu po-

edincu, da ga izvede sam.

Ta pregled je pregled naše duhovne prtljage — pregled naše duše, notranjega življenja, načel, ki jih prinašamo s seboj in bomo po njih uravnali novo življenje, probleme, ki nam jih vsakdanjost postavlja pred oči.

Celo najskrbnejša gospodinja čuti potrebo, da vsaj enkrat na leto temeljito pregleda vse kotičke v hiši in jih očisti nepotrebne navlake in umazanije, ki se je nabrala tekom leta.

In človek? In kotički njegove notranjosti?

Koliko umazanije in druge nepotrebne navlake se nabere v nas na poti skozi življenje! Neki francoski sociolog pravi, da so trije važni činitelji, ki odločilno vplivajo na življenje in razvoj poedinca: rasa, družba in časovna doba. Preprosto povedano to pomeni, da vsak teh treh činiteljev po svoje vpliva na vsakega med nami. Ni vseeno, če smo rojeni kot belci ali črnici, ce nam je koža žolta ali rdeča (rasa); ni vseeno, če smo berači ali bogataši, če smo se rodili v demokratični ali totalitarni državi (družba); ni vseeno, če smo prišli na svet v dvajsetem stoletju ali pa tristo let poprej, ko je še vladal po svetu fevdalizem (doba).

Primeri iz sodobnega vsakdanjega življenja nam potrjujejo, da ti trije činitelji še danes lahko bistveno vplivajo na človekovo usodo, značaj in osebnost. Tudi mi smo rasli in se spopolnjevali pod vplivom teh treh činiteljev in postali to, kar smo. In vendar:

Dva činitelja, rasa in doba, sta neizogibna in nespremenljiva. Vsak zase riše na nas svoje značilne poteze. Nihče ne more menjati barve svoje kože ali uteči dobi, v kateri živi. Smo jetniki časa. Tretji činitelj — družba — je spremenljiv in njegova izbira, če ne ob rojstvu, vsaj pozneje odvisi od nas samih. Sklepal bi, da nihče od nas v preteklosti ni bil zadovoljen s tem družbenim čini-

teljem in je, brž ko je mogel, zamenjal komunistično družbo s svobodno deželo.

Pri tem pa ne smemo pozabiti stare resnice, ki so jo izrekli že grški filozofi: Svoboda je v nas samih ali je pa sploh ni.

Ni namreč dovolj, da zamenjamo življenjski prostor in družbo, pozabimo pa na osvoboditev lastne duše. Vsak sam zase ve, koliko je preteklost, ki jo je zavrzel, vplivala na njegov značaj, mišljenje, načela. Vsak sam najbolje ve, koliko se je nabralo v njem umazanije in navlake, ki mu zdaj

brani uživati dobrote dosežene svobode. Tak človek ne bo nikoli resnično svoboden ne sam pred seboj, ne pred prijatelji, ne pred družbo, ki ji zdaj pripada.

PREPOVEDAN UVOZ! Ta napis bi moral biti z velikimi črkami izobežen v naših dušah. Opozarjal bi nas, da se moramo iznebiti slabih vplivov preteklosti. Vsak med nami mora biti najprej sam sebi najstrožji preglednik, da izloči iz svoje duhovne prtljage vse tisto, na kar ne more biti ponosen ne sam pred seboj, ne pred drugimi. — Zvonimir Hribar.

KONTOVEL

Žametne lešnike hočeš zdaj tretji?

*Daj mi roko:
glej, prve jurjevke v zlatu rasto,
kot otroške oči se razžarja nebo
in sive ograde na straži stoje.*

Lešnikov ni.

*Nona, usa v črne resice zavita
pod križevim potom kleči.
Molek modrikastih rok se ovija.
Molek se fantov po svetu razgnanih spominja,
jagoda
druga za drugo med prsti drhti.*

Tu si.

*Med paštni, nad morjem, med gabri
kot sladek, najslajši spomin ...
In s fanti živiš preko morja
in preko meja —
ti naš narod,
ti grenki naš brin.*

In lešnikov ni.

*Ker v jeseni,
kot kaplja krvi,
na Krasu
samo šipek gori.*

Neva Rudolf.

CIRIL IN METOD

V juliju praznujemo god sv. bratov Cirila in Metoda. Krščanstvo, ki so ga pri nas najprej širili Nemci, je le počasi napredovalo. Ponosni in svobodoljubni sinovi Slave so le predobro čutili, da se širi s krščanstvom še drug vpliv — nemštvo. Ni torej čudno, da ni bilo pravega zaupanja do krščanskih misijonarjev — tujcev.

Ciril in Metod sta nam oznanjala vero v domačem jeziku. Odprla so se srca ponosnim slovanskim sinovom, veselo so prisluhnili evangeliju, ki je oznanjal enakopravnost vseh ljudi, stanov in narodov pred Bogom. Led je bil prebit. Narod med Savo, Dravo, Muro, Sočo — vse tja do tirolskih ledenikov, se je uvrstil med katoliške narode. — Gorazd — J. Čuješ.

ZAHVALA IN PROŠNJA

Prelepa hvala vsem, ki ste se odzvali na nas poziv v prejšnji številki in poslali naročnino v juniju.

Zaostalim bomo poslali ponovne opomine v juliju in so lepo naproseni, da se čimprej odzovejo s poslano naročnino.—UPRAVA.

OB NOVI BROŠURI O BARAGU

BARAGOVA ZVEZA (Bishop Baraga Association) v Marquetteu, ZDA, je izdala novo brošuro o našem velikem rojaku Frideriku Baragu. Je kratek opis Baragovega življenja in dela, kot ga je podal pred 90 leti Baragov sodelavec, Holanec, misijonar Edward Jacker. To je bilo takoj po Baragovi smrti. Je prav zanimivo, kaj je vedel ta mož že takrat povedati zlasti o evropskem izvoru našega rojaka. Ni vse točno, to je res, zato najdemo v brošuri tudi popravke. Prireditelj brošure sam poudarja, da Baragova Zveza objavlja ta govor bolj kot zgodovinski dokument o Baragu, kot pa nov doprinos k raziskavanjem njegovega življenja in dela.

Ko leži pred menoj na mizi ta brošura, se mi nehote porajajo v glavi razna razmišljanja. Utegne koga zanimati, če tudi kaj napišem.

Med naročniki in bralci MISLI ni bilo brez vsega začudenja, ko je list začel delati „propagando“ za Barago. Zakaj in čemu izbrati ravno tega moža, da skušamo v Avstraliji popularizirati njegovo

ime? Ali nimamo Slovenci dosti drugih in morda bolj vidnih ter vrednih mož, bolj zaslužnih za slovensko stvar? Kako da je prav Baraga v naših očeh tako zelo primeren za tak namen?

Več razlogov bi lahko naštel v pojasnilo. Zavedamo se pa, da bi z vsakim posebej utegnili prepričati le del bralcev, z nobenim vseh. Zdi se nam pa, da imamo vsaj en velik razlog, ki mora obveljati pred vsemi, če le hočemo stvar nepristransko presoditi. Skušajmo razložiti.

Ko se Slovenci v tujini skušamo organizirati poganjati za ustvaritev neke svoje skupnosti, imamo pred očmi različne cilje. Eden zelo tehten cilj je ta, da se predstavimo kot narodnostna skupina deželi, kamo nas je zanesla usoda. Usoda, pravim, če že ni na mestu, da rabim besedo: Previdnost . . .

Da se predstavimo deželi, ki je za nas še zmerom tujina, imamo seveda zopet zelo različne možnosti. Ena teh možnosti je gotovo ta, da pokažemo na tega ali onega velikega moža, umetnika ali v drugem smislu kulturnega delav-

ca, ki je izšel iz našega naroda. Nismo v zadregi za take može in celo žene. Naše pesnike in pisatelje najdemo v prevodih v raznih jezikih, naši likovni umetniki so znani daleč preko mej domovine. Prešerna popularizirajo zlasti na Angleškem, Jurčičevega Jurija Kozjaka berejo Kitajci in mnogi drugi narodi v lastnem jeziku. Naj zadostuje teh par primerov.

Imamo pa tudi može, ki niso bili ravno umetniki, vendar ogromnega kulturnega pomena za naš narod. Njihovih del ne moremo tako lahko predstaviti svetu, ker so veljala predvsem domači vzgoji in njihov pomen ni segel daleč preko mej domovine. Prav tako pa imamo može, ki so živeli in delali več v tujini kot doma, pa niso nehali biti Slovenci. Postali so slavni izven domovine, živeli so morda v časih, ko slovensko ime ni bilo kaj prida znano v zunanjem svetu, pod imenom „Slovenec“ bi jih svet komaj spoznal. Zavoljo svojih zaslug in pomembnih uspehov na kulturnem polju uživajo svetovni ugled. Tujina se še danes postavlja z njimi, pri tem pa rada pozablja, odkod so izšli.

Eden teh je gotovo Friderik Baraga. Prav zadnje čase stopa njegovo ime zopet zelo v ospredje v kulturnem svetu po Ameriki, Kanadi, Evropi. V severni Ameriki se bavijo z Baragom najbolj priznane znanstvene ustanove. V angleškem jeziku, ki je brez dvoma eden svetovnih, objavljajo svoja dognanja o našem rojaku v člankih, razpravah, brošurah, celo knjigah. Ne poudarjajo v prvi vrsti to, da je bil Baraga misijonar in škof, cenijo ga kot učenjaka in

kulturnega pionirja, ki je odprl moderni civilizaciji obširno polje v do takrat divjem delu Združenih Držav.

Tem učenjakom ni veliko na tem, da bi redno poudarjali: Baraga je bil Slovenec. Bili so časi, ko so neki krogi namenoma skušali pred svetom zatajiti njegov resnični izvor. Ali naj tudi mi mirno gledamo, kako si ga osvaja tujina v našo izgubo? Ali si res tako lahko privoščimo kaj takega?

Avstralija danes še kaj malo ve o Baragu. Celotni Slovenci v njej ne ravno veliko. Gotovo pa pride čas, ko bo angleško govoreča Avstralija zvedela zanj in ga sprejela kot kulturnika svetovnega pomena. Ali ni zelo prav, če ga skušamo mi predstaviti Avstraliji kot Slovenca, preden bo prodril glas o njem iz Amerike in bo naš rojak obveljal tu zgolj kot slaven — Amerikanec?

Ali naj s prekrizanimi rokami čakamo, da nam bo prihodnji slovenski rod očital: Tako lepo priložnost ste imeli zlasti vi, v angleško govorečih deželah razkropljeni rojaki, da bi povedali svetu: Baraga je naš! Tujci sami so vam ponujali literaturo o njem v svetovnem jeziku, skoraj nič bi vas ne bilo stalo. Vam se je pa zdelo, da mož ni vreden tega majhnega truda. Po njem in z njim bi častno predstavili tudi svojo narodnost — pa niste storili svoje dolžnosti . . . Posebno je bila to vaša dolžnost še zato, ker v Baragovi domovini sami ni bilo mogoče ničesar storiti prav v tistih letih, ko je v zunanjem svetu našlo zanimanje za Barago . . .

Ali si naj res nakopljemo tak opravičen očitek? — P. Bernard.

IZ TRSTA V TRIESTE

Ludvik Klakočar

Ko so v maju 1945 veseli zvonovi miru preglušili valove trpljenja, v katerem je ihtelo človeštvo v pretekli svetovni vojni, so milijoni bednikov spet dvignili glavo proti soncu. Za hip so ostrmeli, potem pa so vsi tisti, ki jih je Hitlerjev bič razkropil po vsej Evropi, začeli mrzlično pobirati svoje izmučene kosti in cunje. Strnili so se v prave reke, ki so se pretakale v vse smeri po vsej celini. „Domov, samo domov, nič ko domov!“ je vsakdo od njih hlipal in si brisal solze, malo nato pa vriskal in pel.

„Proč, proč, kamor koli, samo ne domov!“ so jim klicali drugi, ki so se trudni in lačni vlekli v nasprotno smer. Tisoči in tisoči namreč niso prav nič verjeli novicam o miru in novi svobodi, ker so predobro slutili in čutili, da se je prav tedaj po Evropi vnela pritajena in vsaj duhovno še mnogo bolj neizprosna vojna. Vedeli so, da se je začela nenapovedana vojna komunizma proti ostalemu, resnične svobode željnemu svetu.

Kmalu je prevzel posle glavnega častnika za civilne zadeve trezni in odločni ameriški polkovnik Alfred Bowman, ki je bil Titovim nik „Glas zaveznikov.“

Vse to delo pa so Titovi pris-

taši začeli z vso silo rušiti. Zlasti so se zaganjali v novo slovensko šolstvo, ki ga je tedaj nadziral ameriški kapetan Simoni. Podrobna organizacija vsega slovenskega šolstva pa je bila osebna služba dr. Barage, ki je kljub silnemu nasprotovanju in grožnjam

Tako mešano občutje je maja 1945 zajelo tudi preplašeni Trst, ko so vanj vkorakali Titovi vojaki, ki so se jim pa zaostale nemške edinice vztrajno upirale ter se vdale šele rednim novozelandskim oddelkom osme armade. Nekaj dni je prišlo do tihega obračunavanja in naglega sodstva, po katerem je dosti Tržačanov čez noč izginilo. Svet je gledal in ugibal, kaj neki bo, ko so izvedeli, da je maršal Alexander zahteval od Titove vlade, naj svoje vojake umakne iz Trsta. Prišlo je do trenutne napetosti, a naposled je obveljala Alexandrova zahteva. Titovi vojaki so se skobacali na vojaške avtomobile ter pred odhodom še streljali v zrak v znak protesta. Nato ja nastopila Zavezniška vojaška vlada, ki je mesto in vso cono A okrog njega vzela pod svojo upravo.

agentom in aktivistom v Trstu dolgo časa trn v peti. Zavezniška vlada je v kratkem času izdala celo vrsto uredb in ukazov ter

skušala vse javne ustanove spraviti do rednega dela. Ustanovila je tudi slovenske ljudske in srednje šole ter vzela v svojo upravo še slovensko radijsko postajo, ki ji je dodala svojo poročevalsko službo. Poleg tega je tudi izdajala dnevni listi privržencev kot svetovalec kapetana Simonija spravil vse šolstvo v tek. Delo so mu olajšali mnogi profesorji begunci, ki so prihajali iz raznih tabrojšč in takoj prevzeli službo.

Povsod je zaplalo novo in obetajoče življenje, kar pa komunistom nikakor ni bilo po godu. Zato so Titovi agenti ob podpori italijanskih komunistov začeli organizirati javne demonstracije ter na vse načine skušali Zavezniški vladi nagajati. Zavezniki so to mednarodno komunistično udriharstvo zavirali, opazovali in prišli do tehtnih spoznanj. Kmalu so priznani pravni veščaki Združenih narodov izdali statut za tako imenovano Svobodno tržaško ozemlje, ki bi ga pod nadzorstvom in zaščito Varnostnega sveta vodil in upravljal po sporazumu določen guverner.

V tistem času je prevladoval vtis, da je bila večina tržaškega prebivalstva prav zadovoljna s tako rešitvijo za tržaško ozemlje, ki ne bilo odvisno od nikogar in v katerem bi bili prebivalci slovenskega ali italijanskega porekla docela enakopravni, vsi javni uradi pa dvojezični. Posebno za-

dovoljni so bili gospodarstveniki in trgovci, ki so imeli pred seboj Trst kot prosto luko in v duhu videli obetajoč denarni in blagovni promet. Vrste „neodvisne fronte“ so se jele močno krepiti.

A kaj kmalu se je začelo politično vabljanje in pričkanje med zahodnimi silami in sovjetskim blokom. Šlo je za imenovanje prvega guvernerja za Svobodno tržaško ozemlje, ki bi v imenu Varnostnega sveta prevzel botrstvo nad bodočim novorojencem. Če so zahodnjaki predlagali tega ali onega moža, so ga Sovjeti takoj odklanjali, a kadar so Sovjeti navajali kako ime, so ga zavračali zahodnjaki, ki niso hoteli imeti v Trstu trojanskega jezdeca. Ta igra se je vlekla tako dolgo, dokler se niso oboji utrudili. Prišlo je do sumljivega zatišja.

„Kaj pa zdaj?“ so se izpraševali zaskrbljeni Tržačani, ko so jeli slutiti, da utegne vsa lepa neodvisnost iti po zlu. In res! Ni bilo dolgo, ko so visoki predstavniki zahodnih sil dejali, da se ne morejo zediniti s Sovjeti glede guvernerja. Zato so menili, da bi bilo najbolje, če bi se jugoslovanska in italijanska vlada, ki sta glede usode Trsta edini neposredno prizadeti, dogovorili za rešitev tega trnjevega vprašanja. A tudi ta misel ni mogla uspeti. In tako je prišlo do usodnega predloga zahodnih sil, naj mesto Trst in del zaledja prideta spet pod Italijo.

(Pride če)

KRIŽEM PO SVETU

PRAVIJO, DA PO DRUGI svetovni vojni še nismo bili tako blizu „miru“ kot v današnjih dneh. Velike notranje-politične razmere v Sovjetiji dajejo zahodnim državam upanje, da bodo Sovjeti le prisiljeni v to ali ono obliko sodelovanja. Kruščev je verjetno spoznal, da so moderni komunisti dokaj drugačni kot so bili v prvih letih revolucije. Tako imenovani narodnostni komunizem, ki ga je pričela Jugoslavija, je nalezljiva bolezen in vzrok vedno rahlejših povezave po Sovjetih zedinjenih držav: Poljske, Češke, Madžarske itd.

Trenutno se svetovni politiki ukvarjajo s prepovedjo atomskega orožja in z znižanjem naoroževalnega tekmovanja. Vkljub temu, da sta Amerika in Anglija politično dovolj navdušeni nad najnovejšim sovjetskim zadržanjem, vendar ni v pogajanjih pravega soglasja. Predvsem ne v odkritosti od ene ali druge strani. Pravkar objavljeno poročilo posebnega odbora Združenih Narodov o lanskoletnem pokolju na Madžarskem je ponovno pokazalo komunistično okrutnost, ki so jo hotele države vzhodne zveze s spretno propagando zakriti. V svoji propagandi so šli komunisti celo tako daleč, da so dali poljskemu kardinalu dovoljenje za potovanje v Rim, kjer mu je papež v kratki svečanosti izročil kardinalski klobuk. Ta in podobni dobro preračunani propagandni dogodki imajo namen, uspavati budnost Zahoda. Priznati moramo, da se jim mnogokrat posreči, posebno še, ko prično govoriti o nevarnosti atomske bombe za vse človeštvo. Pakistanski veleposlanik v Ameriki, Mohamed Ali, ki komuniste prav dobro pozna, je v zvezi s komunizmom in atomsko bombo izjavil: Mednarodni komunizem je nevarnejši kot vodikova bomba. Bomba uniči le življenje komunizem tudi dušo.

Toda ne le Sovjeti, tudi Amerikanci imajo svoje težave. Le malo jih je, ki danes še verjamejo, da bo Eisenhowerjeva politika zago-

tovila trajen ali vsaj dolgotrajen mir. Amerika je v tem letu zunanjepolitično več izgubila kot v preteklih desetih letih. Nedavni dogodki v Cubi, Haitih in Columbijah so resen opomin ameriški notranji politiki, Formoza, Japonska in Koreja pa ameriškemu zunanjemu ministerstvu. Celotna zahodna Nemčija je že dovolj na dolarjih sloneče kramarije. Če bo hotela Amerika še nadalje voditi Zahod proti Vzhodu, bo morala razen dolarjev dodati svojim obljubam še politično moralo.

V toploti poletnega sonca so se v Londonu zbrali predsedniki vlad iz držav-članic britanskega imperija k svoji vsakoletni konferenci. Razen razgovorov in posvetov o skupnih ciljih bodo imeli tudi nešteto pojevin in svečanosti, s katerimi bo britanska vlada snubila zvestobo in predvsem gospodarsko pomoč svojih bivših kolonij. Konferenca bo gotovo zanimiva, če ne zaradi zaključkov, že zaradi navzočnosti predsednika Indije, g. Neruja, ki hoče od Anglije predvsem denar za pokritje dolgov, v katere je zašla Indija po njegovi kratkovidnosti in s pomočjo sovjetskih strokovnjakov. Verjetno je to tudi razlog, da Nerujeve oči ne gledajo več tako rdeče kot pred šestimi meseci.

Prerekanje okoli Sueza je nekaj utihnilo, a še ni končano. Končno sta tudi Anglija in Francija pristali na Nasserjeve pogoje in pričeli pošiljati ladje skozi prekop.

Eden najodkriteljših komentarjev o današnji moči čuvarjev svetovnega miru, Združenih Narodov, je objavljen v londonskem „Evening Standardu“: The United Nations may be full of courage when it comes to carrying out a post-mortem, but what was its General Assembly doing while Russian soldiers invaded the streets of Budapest?

Kakšna ironija! Kar je prišlo politično nabritim Angležem na misel leta 1957, smo se mi vprašali že v maju in juniju 1945 in to v neposredni zvezi z njimi. Palica ima pač dva konca. — Gorazd.

TOLMINSKI MIRKO — FRANCOSKI JEAN

TO NISTA DVA moža, en sam je. Ima dvoje imen in — po naključju usode — dvoje narodnosti. V Franciji in že tudi širom po Evropi je znan kot mnogo obetajoč pesnik: JEAN VODAIN. V resnici je pa Tolminec Vladimír Kavčič.

Takole je sam pripovedoval o sebi nekemu poročevalcu, brali smo pa v celovškem „Našem tedniku.“ Govoril je v francoščini, ker je svoj jezik že precej pozabil:

„Rodil sem se v Čiginju blizu Volč na Tolminskem. Oče je bil vaški čevljar. Do svojega četrtega leta sem bil doma pri starših. Leta 1925 smo se izselili v tujino. Odšli smo v Lorraino v Franciji in našli tam precej drugih Primorcev. Doma nisem bil nikoli več, rad pa obujam spomine na dom. Malo jih je. Vidim starega očeta, ki je vedno nosil s seboj stekle-

nico žganja. Spominjam se stare peči, ki je mati v njej pekla kruh za vso vas, ko so se vaščani po prvi svetovni vojni vrnili iz begunstva in našli večino hiš v ruševinah. Nazadnje mi je ostala v spominu podoba preprostega gledališkega odra sredi vasi. Ne vem več, kaj so vaščani igrali. Vem tudi, da sem bil prvi otrok, ki so ga krstili v obnovljeni cerkvi v Volčah. O tem obnavljanju vasi starši še zdaj pripovedujejo ginjaive reči. Zdi se mi, da ni bilo vasi, ki bi se bila pozidala s tako vzajemnostjo in pomočjo vseh. To je pa trajalo seveda samo do prihoda fašizma na oblast.

„S fašizmom so se začeli drugi časi in tudi moj oče jih je občutil. Iz vojne se je vrnil ves spremenjen. Odločilno za njegovo mišljenje in čustvovanje je bilo srečanje z ujetim ruskim častni-

kom. Ko je namreč oče stražil ujetnike, je videl onega častnika, kako je izpil vodo in rekel: Voda je dobra. Oče se mu je presenečen približal in ponovil besede: Voda je dobra. Častnik ga je pogledal in počasi rekel: Voda je dobra, a ti ne dobiš. To je očeta v temeljih spremenilo. Spoznal je dvoje: Da so si slovanski narodi po jeziku in čudi blizu in da je vojna krivična zadeva . . .

„Ko so fašisti silili očeta, da bi se kot obrtnik vpisal v njihovo organizacijo, se je sprva otepal. Ko pa le ni mogel več, je vse prodal in se izselil. V tujini sem seveda obiskoval francosko šolo in se naučil jezika. Po očetovi želji sem se naučil tudi čevljarstva. Doma smo govorili v tolminskem narečju, pismena slovenščina mi je ostala neznanca. Vendar imam skrivno težnjo po njej. Krepila mi jo je mama, ki je vzela s seboj v tujino Gregorčiča in šolski zvezek, kamor si je še kot dekle zapisovala narodne in umetne slovenske pesmi. V družini tudi še danes kakšno domačo zapojemo.“

Po dovršeni ljudski šoli je postal strasten športnik, toda pri drsanju se je nekoč resno ponesrečil in moral biti dolgo v postelji. Takrat je mnogo premišljeval in bral. Ker ni hotel služiti vojaščine med drugo vojno, so ga Nemci poslali v koncentracijo. Tam je ponovno zbolel. Zdaj naj spet sam pripoveduje:

„Rešil me je švicarski zdravnik, sicer bi me bila uničila kostna tuberkuloza. Zavzel se je zame zaradi svoje simpatije do goriškega slikarja Kavčiča. Nazaj v Francijo so me spravili Amerikanci. Oženil sem se s Francozinjo in imam hčerko in sina. Stara mama ju uči slovensko. Pesmi sem začel pisati z 20 letom. Navdušila me je moja mati.“

Kavčič-Vodain je doslej izdal sedem pesniških zbirk. Prve je sam natisnil z majhnim ročnim strojem. Uveljavil se je že tako, da je dobil dve knjižni nagradi. V načrtu imam marsikaj, tudi to, da obišče rojstno domovino in jo spozna na lastne oči.

SPOZNAVSTVO

Sem slovenski fant, star 35 let, lastnik nove moderne hiše. Želim spoznavstva s slovenskim dekletom od 28-35 let. Naslov v upravi.

Slovenski fant, 36 let mlad, želi spoznavstva z Slovenko. Naslov: MLADA LJUBEZEN, Mt. Isa BSD. Qld.

KDO VE ZANJ?

Srečko Sušnik, 55 let star, se je pred 6 leti oglašal iz Perth. Potem so domači izgubili sled za njim. Kdor bi vedel zanj, naj sporoči na naslov: Jože Zajelšnik, 27 Australia St., St. Marys, NSW.

Slovinci

v Perthu in okolici!

Kupujte vse svoje potrebščine

največji trgovini Zapadne Avstralije

pri **BOANS-u**

SMEŠNICE

„V sveti noči frče angelčki z nebes na zemljo,“ je pravila mamica svoji drobnih hčerkici.

Mala se je zamislila in vprašala:

„Ali je tudi naša hišna Liza med njimi?“

„Kako pa moreš kaj tako neumnega vprašati? Saj vidiš, da naša hišna nima perutnic. Kako naj frči?“

„To že. Ampak naš atek ji je

včeraj rekel: Ti moj angelček . . .“

Zdaj je bilo na mami, da se je zamislila. Pa je kmalu rekla:

„O, če je pa tako, bo res že jutri — frčala . . .“

• • •

„Prijetelji, posodi mi kakih 25 funtov. Zagotavljam te, da ostaneš vso dolgo večnost tvoj najboljši hvaležen dolžnik.“

„Saj to je tisto. Dolžnik vso večnost! Nak, nič ne dobiš.“

Ave Maria

je prelep verski mesecnik, ki prihaja iz Lemonta v Ameriki.

Povejenika za Avstralijo sta:

Rev. Bernard Ambrožič, 66 Gordon St., Paddington, NSW.

Rev. Bazilij Valentin, 19 A'Beckett, St., Kew, Vic.

Vse številke za 1956 so še na ponudbo.

List stane za vse leto po pošti £1.10.0.

Kdor ga osebno vzame pri poverjeniku, samo £1.0.0.

NAROČNINA MISLI — £1-0-0 letno

PORAVNAJTE NAROČNINO

Z VSEH VETROV

BEGUNCEV IZ JUGOSLAVIJE je v zahodno-evropskih deželah še vedno okoli 80,000. Do te številke so prišli časniški poročevalci na Angleškem. To poročilo je še iz leta 1956, toda velikih sprememb medtem ni bilo. Res je, da nekateri odhajajo ali si pridobijo novo državljanstvo kje v Evropi, toda neprestano prihajajo novi in število ostaja precej enako. V taborišču San Sabba pri Trstu je tudi še zmerom visoko število beguncev iz Jugoslavije, pa se smatrajo za pozabljene. Novih prihaja toliko, da so v enem samem dnevu pomnožili število za 53. Hrvatski begunci v tem taborišču so poslali poseben apel na ameriškega predsednika in na kongres, pa menda brez uspeha.

V **CLEVELANDU** je nedavno prenehal izhajati socialistični dnevnik „Enakopravnost.“ Ni imel dovolj naročnikov, kolikor jih pa ostalo, jih je prevzela čikaška „Prosveta,“ dnevnik iste barve. Tako sta ostala v ameriški Sloveniji le še dva dnevnika, poleg „Prosvete“ v Chicagi „Ameriška Domovina“ v Clevelandu. Ves slovenski tisk v svobodnem svetu je zabeležil smrt „Enakopravnosti“ in se zamislil v svojo lastno bodočnost z vprašanjem: Kako dolgo še . . . ?

AMERIŠKA VLADA zaposluje v svojih uradih po tujih državah nad 400,000 ljudi. Všteti so tudi Havaji, Alaska in podobni kraji. Niso pa vsi ti uradniki Amerikanci, le približno ena četrtnina jih je. Ostalo uradniško osebje najemajo Amerikanci med domačini dotičnih dežel.

SLOVENSKI NARODNI PLES v narodnih nošah, „Mlinarček,“ so kazali v Združenih državah Amerike letos v maju na televiziji. Poročilo poudarja, da se je

kaj takega zgodilo prvič, odkar obstoji ameriška Slovenija. Program je pripravil in spravil na televizijo čikaški radijski klub, ki ga je pred leti osnoval dr. Ludvik Leskovar. Tako je imela vsa Amerika, od obale do obale, priložnost spoznati drobno slovenskega kulturnega prizadevanja.

MR. H. E. HOLT, avstralski minister za delo ter bivši minister za naseljevanje, se je z letalom odpeljal na Dunaj. Obiskoval bo avstralska naselitvena poslanstva v Evropi. Ogledeval si bo tudi be-

gunska taborišča. Zanimal se bo zlasti za naselitev Avstrijcev in Madžarov. Do konca junija bo prišlo v Avstralijo vsega kakih 10,000 Madžarov, a Mr. Holt pravi, da jih Avstralija hoče še več. a le toliko, kolikor dovoljuje določeni naselitveni načrt. V avstrijskih in avstralskih taboriščih bo nedvomno naletel tudi na lepo število slovenskih beguncev, ki že dolgo čakajo, da bi prišli semkaj ter se rešili bednega življenja v taboriščih.

IZVRŠNI ODBOR, ki upravlja begunski sklad Združenih narodov ter ima sedež v Ženevi v Švici, je

na zadnji seji sklenil podreti in odpraviti vsa begunska taborišča, brž ko se izprazni.

SINGAPORSKA INFLUENZA, ki še vedno razsaja po azijskih deželah, grozi tudi Avstraliji in Evropi. Tukajšnje zdravstvene oblasti skrbno zasledujejo njeno širjenje ter se na vso moč trudijo, da bi čimprej izdelali uspešne injekcije proti tej bolezni. Singaporska influenza zavzema številčno skoraj isti obseg kakor tako imenovana španska gripa, ki je razsajala po prvi svetovni vojni zlasti v Evropi. Na veliko srečo pa je odstotek umrljivosti po novih statistikah mnogo, mnogo manjši.

ANGLEŠKA VLADA je sklenila, da ne bo nadaljevala z razstrelitvami vodikovih bomb v Tihem morju, čes da to zaenkrat po sodbi njenih atomskih veščakov ni potrebno. Angleško časopisje tudi zatrjuje, da je bilo nevarno izžarevanje pri teh razstrelitvah prav malenkostno ter tako skuša pomiriti vse tiste, ki so posebno v zadnjih tednih ostro ugovarjali proti vsem tem atomskim razstrelitvam, ker da bo to v škodo najmanj trem človeškim rodovom. Znano je namreč, da atomsko izžarevanje močno poškoduje kostni mozeg, v katerem nastajajo krvne celice, ter uničuje živce, tako se je bati, da se zaradi žarkov lahko rodijo zelo oslabljeni ali celo pohabljeni otroci.

ZNAMENITA ITALIJSKA filmska igralka Gina Lollobrigida, ki ima za moža slovenskega zdravnika begunca dr. Mirka Škofica iz Maribora, bo v kratkem rodila prvorojenca. Italijansko ženstvo se zlasti zanima za njeno vsakdanje življenje, delo in jelo, ker bi rado vedelo, kako se bodo obnesli predpisi njenega moža, po katerih se slovita Gina natanko ravna.

Slepec

„Brez truda bo moje bogastvo in čast“,
tako si drzno sapjal.
„Pod svojo pest bom dobil oblast,
se sosed bo meni klanjal!“

Od praznih besed si se upijanal,
vrag te hinavski je slepo ukanil.
Ni oblasti ti dal — le bič!
Ti pa nazaj več nisi smel . . .

Nad rododom svojim si bič zavihtel!
Je rastel tvoj napuh,
ko šume naše je kri zalila,
ostal si gluha,
ko so tresle se naše planine,
ni žal ti bilo domovine.

„Vse naj izgine, da le ostanem jaz!“
Ni v srcu te zapeklo,
ko gorela ti je rodna vas.

Le kratek čas krvava je sreča bila s teboj.
Vzel vrag je bič iz tvojih rok,
po tebi bije zdaj,
molče preklinjaš, upogibaš hrbet svoj . . .
Slepec!
Prepozno si uvidel, kakšen je ta raj!

P a v l a.

Izpod Triglava

KRVAVCU v kamniških planinah se obeta žična železnica. Kravec je zelo priljubljena izletna točka. Turisti prihajajo nanj ne le zaradi sijajnega razgleda, tudi smučajo se pozimi po njegovih strminah. Proračun za zgradbo žične je kakih 50 milijonov dinarjev. Baje bo nova naprava stekla že prihodnje leto.

LITOSTROJ V LJUBLJANI dobiva naročila iz Indije. Izdeluje za Indijo in pošilja tja težke industrijske žerjave, ki dvigajo na stotine ton. Tudi večje število železnih mostov, ki bodo križali indijske reke, je naročenih v Ljubljani.

PRI DOLSKEM pod Ljubljano mislijo zgraditi most čez Savo. Odkar pomnijo ljudje, ni bilo v tem sektorju mostu vse od Sv. Jakoba do Litije. Edino brod pri

Lazah je posredoval promet čez reko. Zdaj so se zavzeli za zgradbo mostu prebivalci tam okoli sami. Računajo, da bo treba v ta namen zbrati kakih 30 milijonov dinarjev.

POROČILA IZ SLOVENIJE vedo povedati, da so bili komunisti med madžarsko vstajo v velikem strahu. Bali so se, da bi uspešen upor Madžarov utegnil opogumiti tudi narode v Jugoslaviji. Zlasti je slabo vplivalo, ko se je razvedelo med ljudmi, da je Tito že drugi dan madžarske vstaje nenadoma odšel na Brione, s seboj pa vzel Kardelja in druge podobne komunistične glavarje. Šušljalo se je celo, da imajo ti tiči že vse pripravljeno za pobeg preko Adrije. Baje so si zamišljali pribežališče v Švici. Te govornice so porazno vplivale na komunistično gosposodo, ki ni bila povabljena na Brione. Oddahnili so se šele, ko se je Tito po enem mesecu

vrnil v Belgrad, poprej pa dobil iz Moskve zagotovilo, da bo kmalu „spet vse prav . . .“

IZ LOGATCA je prišlo direktno poročilo o poznem snegu v Sloveniji. To poročilo samo potrjuje, kar je že od drugod znano. V prvem majskem tednu se je vrnila v Slovenijo zima in padlo je mnogokje do pol metra snega ali celo več. Sadno drevje — logaško poročilo omenja zlasti jabolane — je bilo že v krasnem cvetju, pa je seveda pod snežno odejo vse cvetje pozeblo. Tudi se zima kar ni hotela umakniti, še dolgo v mesec maj je bilo mrzlo in vsak dan je kazalo, da bo začelo na novo mesti izpod žalostnih oblakov.

NAJNOVEJŠA PISMA iz domovine prihajajo tudi med nas z zelo lepimi poštними znamkami. Na njih so upodobljene v krasnih barvah naše domače cvetlice. Kot smo opazili v tisku, ima vsaka republika dobiti po devet znamk z značilnimi cveticami svoje zemlje. Poštni upravi, ki je izdala te znamke v letošnjem letu, po pravici čestitamo.

LJUBLJANA je priredila v maju pod vodstvom bogoslovne fakultete razstavo vseh izdanj sv. pisma v slovenščini. To je bilo ob stoletnici Wolfovega izdanja sv. pisma. Razstava je pokazala vse, kar je bilo iz sv. pisma prevedeno v naš jezik, od Trubarja do najnovejših prevodov. Nekaj prevodov je bilo tudi še v rokopisih, ker iz raznih razlogov niso še mogli v tisk.

IZ NOVEGA MESTA pišejo: „Morda ste dobili letošnji Kalendar, ki ga je izdala Izseljenska Matica in ga razpošilja med emigrante. Videli ste, da so v koledarskem delu imena svetnikov in prazniki naštet kot je bilo nekaj. Iz tega menda sklepate, da naša sedanja vlada ni protiversko navdahnjena. Toda naj vam povemo, da je tak koledar pri nas natisnjen samo za izvoz. Kar izide tu za domačo uporabo, ima vse drugačno podobo. Od praznikov označijo samo kakšno izjemo ali pa po svoje obrnejo. Vsi sveti so na primer oznaeni kot Dan mrtvih. Kakor v drugih rečeh, tako se tudi iz tega početja vidi dvorezna politika komunistov.“

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

NEW SOUTH WALES

Sydney: Da ne bo nepotrebnega nesporedazuma, izjavljam na opazko Oglasne deske v zadnji številki: G. Jože Čuješ se nič ne išče, ker dobro ve za svoj naslov. Če ga pa kdo drug išče, ga najde na naslovu: 170 Canterbury Rd., Canterbury. Tel.: UW 1720. Toliko v odgovor na hudomušni oglas. Kar zadeva označitev narodnostnih meja, bom rad ustregel, ker je videti, da Oglasna deska res ne ve, kod živijo strnjeno naseljeni Slovenci izven meja Slovenske republike. Podobno je, da malo hudomušnosti listu le koristi. Odkar so se začeli posamezni dopisniki medsebojno v rokavicah otipavati, je v listu precej več razgibanosti. Upam, da bo tako tudi ostalo. Priporočal pa bi (verjetno se bo z menoj strinjal še kdo drug), da se MISLI povrnejo k uporabi običajne slovenščine. V zadnjem času pišejo take ali podobne stavke (seveda je v mojih primerih nekoliko pretiravanja) Po oni aferi z revolverjem so ga dali v sanatorij separatno od drugih pacientov in sedaj je čisto flegmatičen . . . Ali: Moj brat je absolviral univerzo, sedaj je veterinar, jaz bom pa advokat . . . Ali: Čeprav je naš kolega dober muzikant in komponist novega marša, nimam respektov pred njim, ker je preveč afektiran. — Če ne verjamete, da je v listu taka slovenščina, čitajte MISLI malo točneje. Slovenščina ni lahek jezik. Napišes „lonec,“ a misliš „pisker.“ Smo res že pozabili lepo domačo besedo ali smo le toliko brezbržni in malomarni? — **Jože Čuješ.**

Canberra, ACT: Rad bi poročal o kakšnih posebnih novicah iz Canberre, pa nič takega ne vem. Zato naj bo samo to zapisano, da so v družini Francija in Jožice Bresnik dobili prvi naraščaj. Rodila se jima je hčerka, ki so jo krstili ravno na obletnico poroke, 5. maja. Dobila je ime Jožica Marija. Iskrene čestitke. — **Prijatelj.**

Ashbury: Bom napisala nekaj za naše rojake. Razlila se je lepa pomlad nad našo rojstno domovino. Čeravno mi nismo tam, smo vseeno veseli, da imajo naši dragi tam svoj pomladni užitek. Tudi mi tu, hvala Bogu, se nimamo pritoževati nad tukajšnjim podnebjem, da le ostanemo zdravi, pa je vse v redu. Smo sicer zdaj v jesenski dobi, pa je skoraj podobna našemu domačemu maju, samo tistih naših rožic tu ni. Mogoče bomo pa le še kdaj tako srečni, da bomo spet uživali slovensko pomlad med svojimi brati in sestricami. Nikoli ne bom pozabila slovesa od domačih. Ladja je že pripravljena na odhod. Bratec in sestra mahata v zadnji pozdrav, mama stoji tam kot kamenela, okrog barčice pa šume zeleni in modri valovi . . . Rojaki, ohranimo žive spomine na našo lepo rojstno domovino! — **Jožefa Sukič.**

Sydney: Čestitke g. Antonu Gržini, ki je graduiral na Tech-

nical College kot mehanični inženir. Poleg dela za vsakdanje življenje je študiral in dosegel ta lepi uspeh. Ponosni smo na svojega rojaka in želimo, da bi njegov zgled še koga spodbudil k taki podjetnosti. — **M.L.**

Burwood: Iskreno sožalje g. Rudiju Jakšetiču ob izgubi brata Alojzija. Rajni se je ponesrečil z avtomobilom na poti iz Snowy Mountains v Sydney, kjer je upal pri bratu preživeti nekaj veselih ur oddiha preko praznikov ob kraljičinem rojstnem dnevu. Višja moč je odločila drugače in Lojze je kmalu po nesreči umrl v bolnišnici. Pogreb je bil v torek 18. junija v Enfieldu, pogrebne obrede je opravil p. Rudolf Pivko ob navzočnosti lepega števila rojakov. Naj bo rajnemu lahka avstralska zemlja! — **Poročevalec.**

VICTORIA

Chiltern: Pa naj bo še to pot. Seveda je roka precej neokretna in tudi nisem pisateljica, pa bom le morda kaj skupaj spravila. Kaj je novega po svetu? Pri Faturjevih v Deniliquinu je spet zajokalo. Še en soldat. Dušan je dobil bratca. V nedeljo 9. junija smo ga nesli h krstu. Ime je dobil Francek. S to novico se pa tudi poslovim za danes. Vsi Slovenci križem Avstralije naj prejmejo tople pozdrave. — **Slavka Lumbar.**

Bendigo: Prejel sem časopis MISLI in Koledarček. Z veseljem sem prečital vse od začetka do konca. Koliko zna človek više ceniti slovensko besedo, ko jo najde v tujini. Doma jih je bilo zmerom dovolj, zato je bilo to nekaj vsakdanjega. V Avstraliji je stvar druga. O priliki bom skušal najti še kakega novega naročnika. Rad bi se tudi osebno seznanil z vsemi, ki imate opraviti v Sydneyu z našim listom, pa kaj, ko so daljave tako ogromne. Morda se pa to le kdaj posreči. Za sedaj pa najlepše pozdrave. — **Marijan Hrovat.**

WEST AUSTRALIA

Perth: Ko ste mi pred časom na mojo željo poslali 19 izvodov lista MISLI, sem jih oddal v razprodajo v trgovino BOANS. Za ceno smo se zmenili po 9 pennijev za izvod. Danes sem videl, da jih je ostalo samo še šest, drugi so razprodani. Denar dobite v kratkem. Jaz sem z veseljem delal za širjenje tega lista že v časih, ko je bil urednik g. Korbič. Ideja, da bi bile MISLI na prodaj po trgovinah, se je tu obnesla. Poskusite še kje. Prišlo mi je tudi na misel, da sta vsaj dva naša tukajšnja duhovnika prišla iz Združenih Držav. Zakaj pa ne napišeta kaj o Ameriki in o življenju naših ljudi tam? Prepričan sem, da bi naročniki MISLI z zanimanjem brali. — **Janez Ambrožič.**

QUEENSLAND

Rovenshoe: Tukaj v Ravenshoe smo zelo zadovoljni z listom, posebno nas je razveselila majska številka, ki je prinesla dva evangelija. Ko nas naš list skuša ohr-

niti dobre Slovence in nas zato zmerom spominja na rojstno domovino, je zelo prav, da nas skuša

spomniti tudi na vse tisto, kar smo se doma učili pri krščanskem nauku že kot otroci in pozneje v cerkvi. Zdaj pa zaključujem to pismo in bom še prihodnjic kaj povedal. — **Vinko Rebek.**

DELO IN PLAČILO

Gospod Anton Gržina, doma iz Ilirske Bistrice, je prvi Slovenec, ki je uspešno dovršil univerzitetne študije v Avstraliji. Vsaj meni ni znan nobeden drug. To je velika čast ne samo zanj, ampak za nas vse, ko vidimo, kako je naš rojak z delom in žrtvovanjem prišel do cilja.

V sredo zvečer, 19. junija 1957, je g. Gržini izročil diplomu sam guverner N.S.W., Sir John Northcott. Diploma ugotavlja, da je g. Gržina postal strojni inženir.

Med vsemi študenti, 72 po številu, jih je bilo devet, ki so prejeli diplomu s pohvalo. Eden od teh devetih je naš g. Gržina.

Ni si težko predstavljati, koliko resnega dela in požrtvovalnosti je bilo treba, da je ta cilj dosežen.

G. Gržina je po ves dan delal in služil kruh zase in družino. ob večerih, ki so se gotovo pogosto potegnili dolgo v noč, je študiral. Občudovati moramo njegovo potrpežljivost, pa nič manj njegove žene Ivanke, ki ga je je vedno bodrila in mu lajšala težko delo s pridnostjo, razumevanjem in ljubeznijo.

Vsi Slovenci v Avstraliji in po svetu smo lahko ponosni na tega svojega rojaka in mu iz vsega srca čestitamo. Dal nam je zgled, kako si pravi mož lahko pomaga do boljše prihodnosti zase in za tiste, v katerih prid bo deloval. Jaz želim biti med tistimi, ki g. Gržini najbolj iskreno čestitajo, zakaj ta vrli mož je moj najboljši prijatelj. — **Stanko Samsa.**

KOTIČEK NAŠIH MALIH

Vsem en topel pozdrav!

Eno veselo pisemce je priromalo; veselo, ker je pokazalo pogum Pavla Sellianija iz Melbournea. Evo, kaj nam piše:

„Pa naj se še jaz oglasim v Kotičku, čeravno nisem več majhen. Sem visok že pet čevljev in imam trinajst let. Hodim v prvi razred High School in ne bi rad pozabil slovenskega jezika, katerega sem se svoj čas učil v Trstu. MISLI vse preberem in tudi svojo slovensko knjižnico zhiram. Od časa do časa pa grem k patru Baziliju in govoriva in piševa v slovenščini. Ker nihče nima korajže, sem se pa jaz ojunail in se oglasil. Veliko nas je slovenskih otrok po Avstraliji, zakaj bi se ne spoznali v našem Kotičku, vsaj po imenih? Pa prejmite lepe pozdrave vsi fantje mojih let, ki berete te vrstice. Moja šestletna sestra Sonja pa pozdravlja vse punčke.“

Ali ste slišali? Pogumnemu in pridnemu Pavlu vse priznanje. Pa se še oglasi, v veseljem bomo čitali tvoje vrstice.

Aha! Premišljevala sem, kaj naj vam danes povem. Zgodbico ne, nimamo prostora. Pesmico? Prihodnjic. Igrice? Dal Prav gotovo imate kaj prijateljčkov. Kakšno nedeljo ali praznik se sestanete in ste vsi srečni, da morete nekaj ur preživeti v veseli družbi. Sprva ste malo boječi. Ogledujete se in se čudite, kako je Marjanca zrasla in kako velik fant je postal Mitja. Potem prično

vprašanja. Kako je v šoli? Česa se najraje učite? Kateri šport vam je najbolj pri srcu? Vsi vprek govorite in kričite. Potem pa . . . naenkrat ne veste več, kaj bi počeli. In tu naj vam priskočim na pomoč.

Povedala vam bom igro, ki jo morejo igrati predvsem večji otroci, pa seveda tudi odrasli. Igrica vas bo mnogočesa naučila, spoznavali boste nova mesta, znamenite osebe, živali. Vsak igralec naj vzame kos večjega papirja in ga razdeli s štirimi navpičnimi črtami. Nad prazne prostore (ki jih je pet) napiše: Osebe, mesta, gore in vode, rastline, živali. Določite neko črko, na primer „M“ in začnite pisati po tri imena z začetno črko „M“ pod vsak predel. Naj navedemo po en primer za vsakega: Mozart (v poštev pride katerakoli znana oseba, pisatelj, znanstvenik, svetnik . . .), Maribor, Matajur, Marjetica, muren . . .

Kdor prej konča, zmaga. Pa še nekaj: pišite vsa mogoča, najraznovrstnejša imena, da postane igra zabavnejša. Želim, da bi se tako naučili zlasti imen naših mest in lepih slovenskih gora.

To pot en poseben pozdrav dragi Sonji v Injune, Qld., saj ona vzgaja prav take nadebudneže kot ste vi. In pa lep pozdrav trem deklicam v Albury, Filipičevim v Blacktownu in Pavlu v Melbourneu.

Vsem pa kličem „na svidenje“ in ne pozabite na Kotiček! Neva.

„Elite“

Slovenci v Melbourneu in okolici!

Ne pozabite, da lahko naročite obleko pri slovenskem krojacu. Izdeluje po želji in najnovejši modi obleke za maske in zenske. Ugodne cene, tudi na odplacilo. Nudi vam tudi lepe srjace iz svicarskega blaga, kravate in podobno.

JA4758

JOZEF SERNEL

JA4758

55 BRUNSWICK STREET, FITZROY, MELBOURNE, VICTORIA

High-class Ladies and Gent's Tailor. Exclusive European styles.

IZ SLOVENSKE DUHOVNIŠKE PISARNE

OB ZLATI MAŠI
ŠKOFA ROŽMANA

PREVZVIŠENI ŠKOF DR. GERGORIJ ROŽMAN postane ta mesec zlatomašnik. Petdeset let poteka, odkar je bil posvečen v duhovnika. Tudi naš list se pridružuje čestitkam in najiskrenejšim željam, ki bodo od vseh strani sveta iskale pot do visokega jubila. Naj ga Bog ohrani še mnoga mnoga leta tako čilega in neumorno delavnega kot vemo o njem, da je zmerom bil, prav posebno pa se zdi, da to velja o njem kot nalašč ravno ta leta, ko se mu s tako naglico bliža zlati jubilej.

Ni nam še točno znano, kje misli Prevzvišeni slaviti svojo zlato mašo. Toda če nas vse ne moti, bi dejali, da v svoji domači župnijski cerkvi na Koroškem. Vemo namreč, da se je jubila napotil na obiskovanje slovenskih izseljencev po zahodni Evropi, kot je nekaj mesecev poprej preživel med svojimi ljudmi v Južni Ameriki, zlasti v Argentini in Chile. Tam doli je razvil neverjetno delavnost, žel odkrito občudovanje pri vseh, ki so ga imeli priložnost videti in slišati, pa je seveda tudi znova utrdil v vseh srcih goloboko ljube-

zen do sebe, ljubezen in hvaležnost, ki je je bil itak zmerom deležen od strani vseh poštenih Slovencev.

Eden njegovih načrtov za polet v Evropo je tudi ta, da se bo udeležil kongresa Kristusa Kralja, ki se letos vrši v Fatimi na Portugalskem. Ti kongresi so se porodili na slovensko pobudo, zamislil jih je v prvi vrsti naš znani Janez Kalan. Ko bo Prevzvišeni opazoval potek letošnjega kongresa, bodo seveda njegove misli na stadionu v Ljubljani, kjer se je vršil doslej zadnji tak kongres — leta 1939. Mnogim od nas je še živo v spominu njegova veličastnost. Potem je vojna pretrgala nit teh kongresov in je šele letos prišlo do enega nadaljnjih. Bogve, če bo letošnji dosegel po svojem pomenu in veličastvu ljubljanskega?

Na svoji poti v Evropo se je Prevzvišeni ustavil najprej v Angliji, od tam je odšel v Francijo. Rokjaki so ga povsod z ljubeznijo in tudi na zunaj kar mogoče sijajno sprejeli. O svojih prvih vtisih v Angliji je napisal sam kratko pismo svojim „Argentincem“, ki ga je objavila Svobodna Slovenija. Takole piše:

„Z osemurno zamudo prišel v London. Med potjo je odpovedal en motor in smo s tremi počasi prileteli na letališče v Novi Fundlandiji. Tam smo počakali na pravilo.

V Angliji je nekako 600 Slovencev, raztresenih po vseh krajih, ki jim pastiruje „oče“ Nace Kunstelj. V nedeljo se jih je zbralo okrog 100 k maši, dopoldne v kapeli Mladih katoliških delavcev, ki je kar čez cesto od Slovenske hiše. Ta je včasih bolj podobna mravl-

jišču, ko prihajajo novi „begunci“ iskat dela in zaslužka v svobodi. Popoldne je bila birma s pridigo in blagoslovom v cerkvi sv. Ane in angleška čajanka v farni dvorani, da smo se spoznali, pozdravili in pogovorili resnično prijazno, veselo in iskreno.

Obiskal sem nekaj slovenskih družin v Bedfordu, kakih 30 milj severno od Londona. Mlade družine, že v lastnih hišah. Deloma so zaposleni v velikih opekarnah. Pokrajina lepa in prijazna. Ljudje so kar zadovoljni. Vesel sem jih bil. Naj v varstvu božjem žive, vzgajajo svoje otroke v duhu krščanskem in slovenskem — v pridne in poštene ljudi. Pozdrav. — Gergorij Rožman.

Z velikim zanimanjem bomo zasledovali nadaljnja poročila o potovanju in obiskih Prevzvišenega po Evropi pred zlato mašo in po njej. In se bo nehote spet in spet porajalo v nas vprašanje: Ali bo naš Prevzvišeni kdaj povabljen tudi — v Avstralijo . . . ?

EVANGELIJ ZA SEDMO PO BINKOŠTIH (Matej 7.15-21.)

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Varujte se lažnivih prerokov, ki prihajajo k vam v ovčjih oblačilih, znotraj so pa grabeljni volkovi. Po njih sadovih jih boste spoznali. Mar boro grozdje s trnja in smokve z osata? Tako rodi vsako dobro drevo dober sad, slabo drevo pa rodi slab sad. Ne more dobro drevo roditi slabega sadu in ne slabo drevo roditi dobrega sadu. Vsako drevo, ki ne rodi dobrega sadu, se poseka in vrže v ogenj. Po njih sadovih jih boste torej spoznali. Ne vsak, kdor mi pravi: Gospod, Gospod, pojde v nebeško kraljestvo; temveč kdor spolnjuje voljo mojega Očeta, ki

je v nebesih, ta pojde v nebeško kraljestvo.

EVANGELIJ ZA DEVETO (Luka 19, 41-47.)

Tisti čas, ko se je Jezus približal Jeruzalemu in zagledal mesto, se je zjokal nad njim in rekel: O da bi bilo spoznalo tudi ti, in zlasti ta svoj dan, kaj ti je v mir! Tako pa je skrito pred tvojimi očmi. Zakaj prišli bodo dnevi nadte, ko te bodo tvoji sovražniki obdali z nasipom in te oblegali in stiskali od vseh strani: in v tla bodo poteptali tebe in tvoje otroke v tebi in ne bodo pustili v tebi kamna na kamnu, ker nisi spoznalo časa svojega obiskanja. — In stopivši v tempelj, je začel izganjati tiste, ki so tam prodajali in kupovali; in jim je govoril. Pisano je: Moja hiša je hiša molitve, vi pa ste iz nje napravili razbojniško jamo. — In učil je vsak dan v templju.

P. RUDOLF PIVKO

Njegov naslov je sedaj zopet tak kot pred leti: 45 Victoria St., Waverley, N.S.W.

Telefonska številka: FW 3063.

P. ROK ROMAC

Nedavno se je naselil v Sydney duhovnik-frančiškan, po narodnosti Hrvat, in bo skrbel za svoje rojake, ki so si že dolgo želeli svojega duhovnika. Tudi od naše strani: Pozdravljen in dobrodošel!

Tudi p. Rok stanuje skupaj s p. Rudolfom v Waverley. Ima isti naslov in isto tel. številko: 45 Victoria St., Waverley. TEL.:FW 3063.

OPOZORILO

Za naslednjo številko MISLI morajo biti vsi prispevki v uredniških rokah najkasneje do 22. prejšnjega meseca. Kar pride po tem datumu, mora počakati za naslednji mesec.

VAM IN NAM V VESELJE.

VESELI BODIMO, VESELEGA srca! Bolj prav, veseli ostanimo, saj taki smo vedno bili. Tudi kadar se nam ni dobro godilo, smo bili veseli, še prav nalašč. Ni nikomur nič mar, če smo taki. Tukaj pa se včasih zdi, kakor da bi ne bili več tisti ljudje. Ne damo si oči, beseda nam ne gre, drug drugega se ogiblremo . . . Kakor da bi pajke grizli. Manjka soglasja, ni harmonije, razglašeni smo. Uberimo prave strune, lepo se zložimo. Romarji in popotniki, saj gremo isto pot . . . Isto pot gremo . . .

Pravijo, da nas je sonce spremeni. Nekaj bo že res, vse pa ne more biti. Nekaj tistega nam je še zmerom ostalo — pa recite, če ni? Ha? Kadar smo pri pravi volji, če ga je pred nami kaplja, pa jo dvignemo po naše: „Štirje fantje špilajo . . .“ Požvižgamo se, še mar nam ni! Tja pojdemo, kjer bo kaj veselja, kjer bo kaj videti in slišati, tja, kjer bodo pravi ljudje skupaj. H Kulturnemu krožku gremo, tja se bomo zapisali. Vsi tisti veseli bomo skupaj, tam bomo ubrali svoje strune, tam bo za nas!

Naj mrličji pokopljejo mrličje, nam je treba življenja! Življenja in poštenega veselja. Še jih imamo nekaj za klobukom. Kar na

MEJNIK

(Nadaljevanje in konec).

mehove jih bomo namerili in na koše. Smejali se boste, če se niste še nikoli, na vse boste pozabili, tako bo prijetno, le verjemite! Za dobro voljo, vam in nam v veselje, da bo lep spomin. Da si olajšamo srce, da bomo laže prenašali dim in prah ter križe in težave. To bo naše domače pristno veselje. Le skupaj, le k nam!

NA ODER.

Stopili bomo na oder in bomo tam ostali. To je, česar potrebujemo. Tam se bomo srečali živi. Brez živih ljudi ni ničesar na tem svetu. Sedem let že modrujemo, pokazali pa nismo še ničesar ne sebi ne drugim. Treba je, da spoznamo: Od kulturnih delavcev in od dobre volje in smisla za kulturno delo zavisijo, ali se bomo v teh krajih, v naših časih in razmerah dvignili in ohranili. Kulturnim delavcem pripada zastava. Nastopi naj bodo dobro pripravljene, delo bodi načrtno, sistematično. Drugo ne velja, zakaj če se zberemo „kar tako“, samo malo poropotamo in se spet razidemo. Nič nas ne drži in ne veže. Potrebno je, da se organizirani lotimo dela na narodnost-

nem, kulturnem in socialnem polju.

Na odru bomo videli našo lepo domovino. Kaj je lepa domovina? To so tisti med nami, ki so dobri, blagi in veseli, ki ne mislijo nič hudega. Pričakujemo, da se bodo vsi tisti in samo taki pridružili Kulturnemu krožku, torej izbrani, najboljši, elita src. Dali nam bodo toploto na znotraj, katere nam manjka. Potrebna nam je tako ali še bolj kakor kruh. Pričarali nam bodo na tesen prostor — na oder — tisto zemljo, ki jo ljubimo, ki nam je draga, na katero mislimo z najlepšo mislijo . . .

Modrovali smo, izmodrovali nismo. Mladi slovenski ljudje so tukaj otožni, osamljeni, brez cilja. V njih je življenje, veselje in domovina. Zakaj bi se ne zaposlili in ne razgibalil! Dela pa toliko! Ljudi pa nikjer! Seveda jih ni . . . Človek bo šel tja, kjer bo nekaj zanj, nekaj, kar ga bo zanimalo in veselilo, kjer bo na svojem mestu, kjer bo potreben . . .

Mislili smo in nismo domislili. Oskrbimo si potrebno literaturo, napisane stvari, robo, kakoršno rabimo, da bomo imeli kaj v roke vzeti. In kar manjka, dodajmo iz

svojih možganov! Peresarji in vsi tisti, ki se na to razumete, pozivljem vas v bizantinskem slogu: Pomočite bridko sabljo v tinto in kaj napišite! Vse bomo naredili, če se bomo lepo razumeli in pogovorili, brez zavisti, zlobe in sovraštva. Tega nam ni treba. — Andrej Traven.

OPOZORILO

ŽE ZDAJ je čas, da si naročite knjige **DRUŽBE SV. MOHORJA V CELOVCU** za leto 1957 (Koledar za 1958).

Cela kolekcija knjig vas stane £1/0/0. Lahko pošljete to vsoto na MISLI ali prinesete osebno v Slovensko pisarno v Baragovem Domu, Sydney. Sprejeli smo **POVERJENIŠTVO** za VSO Avstralijo na prošnjo iz Celovca.

Naročniki bodo prejeli naročene knjige **NARAVNOST** iz Celovca okoli Božiča 1957. **HITITE** z naročanjem! — P. Bernard.

POVEST

V **SMRLINJU** se bo nadaljevala prihodnjije.

Oprostite za ta mesec.

OGLASNA DESKA

SLOVENSKEGA
DRUŠTVA, SYDNEY

KULTURNI KROŽEK

Zastavil si je lep program in ga začel krepko izvajati. V nedeljo 23. junija je bila udeležba že nad 20 in prisoten je bil tudi g. Pev iz Wollongonga, ustanovitelj krožka. Izrazil je svoje veliko zadoščenje nad delom svoje ustanove.

Kulturni krožek je sklenil, da se bo sestajal vsako nedeljo popoldne ob štirih. Iskreno so vabljeni vsi rojaki in rojakinje, ki se zanimajo za resno delo krožka. Želeti je, da bi mogli vsako nedeljo začeti s programom kar mogoče točno.

V svoje delovanje si je krožek pritegnil doslej naslednje zadeve:

1. Predavanja;
2. Program na odru za akademijo v septembru;
3. Knjižnica;

4. Pevske vaje za moški in mešani zbor.

PREDAVANJA

Vsako nedeljo bo krožek začel svoj program s kratkim predavanjem. V juliju bodo nastopili naslednji predavatelji:

Prvo nedeljo: gdična Antonija Vodopivec: Svetovna razstava v Parizu.

Drugo nedeljo: g. Alojzij Kepa: Iz zgodovine Avstralije.

Tretjo nedeljo: ga. V. Cergol: O ženski emancipaciji.

Četrto nedeljo: g. Stanko Rapotec: Umetnost družabnosti.

AKADEMIJA

Po končanem predavanju in debati bo krožek sproti pretresal program za akademijo in ugotovil, kako stvar napreduje. Ob svojem

času bo program objavljen v MISLIH.

Akademija se ima vršiti v soboto 27. septembra zvečer v dvorani Railway Institute prav blizu centralne postaje v Sydneyu. Toliko za sedaj.

PEVSKÉ VAJE

Krožek zaključil svojo uro ob petih, nato pevska vaja za mešani zbor pod vodstvom g. Klakočerja. Prvič je imel mešani zbor vajo v nedeljo 23. junija. Bilo je 20 pevcev in pevk. Verjetno ne bodo mogli vsi ostati v zboru, zato so vabljeni še drugi, ki imajo veselje. Pesem „Pod klančkom“ se je že kar slišala . . .

Moški zbor ima svoje vaje ob petkih ob pol osmih. Tudi pri tem podjetju je že nekaj uspeha, vendar so nekateri glasovi veliko premalo zasedeni. Vabimo nadaljnje pevce, fante in moške.

PROSTA ZABAVA

Po pevski vaji naj se razvije prosta zabava z igrami in plesom do desete ure. Servira se čaj in klobase, pijača brezalkoholna.

Tako so zamišljeni nedeljski popoldnevi in večeri v DOMU. Kdor se s programom strinja, iskreno vabljen in vabljen.

KNJIŽNICA

Res je skromna, pa okoli sto knjig in knjižic vendar ima. Je urejena in pripravljena za izposojanje. Knjige lahko dobite ob nedeljah po pevski vaji in ob četrtkih od 6-7. Za vsako izposojeno knjigo se plača šiling za en teden.

Ponovno lepo prosimo za nadaljnje knjige in darove v svrhu nabave novih. Ta poziv velja vsem bralcem tega oglasa.

Vlasta Cergol,
načelnica Kult. krožka.

PETER IN PAVLA

PETER IN PAVLA sta bila rojena nekje v Sloveniji med prvo in drugo svetovno vojno. Mlada leta so jima mirno potekala in nikoli nista sanjala, da jima bo kdaj treba pustiti rodno grudo.

Prišel pa je vojni vihar in naša dva znanca je zaneslo nekam v Nemčijo. Tam sta ostala še tudi potem, ko so se po vsej Evropi oglašali zvonovi in oznanjali nastop miru. Z grenkobo v srcu sta poslušala to oznanilo. Njima je potekalo življenje v taborišču za begunce, ograjenem z bodečo žico. Pot nazaj v domovino jima je bila zaprta.

Svet se je zdrznil. Po zapadni Evropi je mrgolelo ljudi, ki se niso hoteli vrniti na stare domove. Kaj hočete, so jih izpraševali. Večinoma so odgovarjali: Vojno, ki bo imela tak konec, da se lahko vrnemo nazaj domov. Toda do nove vojne ni prišlo — bogve, če

bi imela tak konec, kot so si želeli — ostali so v tujini in dobili novo, doslej neznano ime. Krstili so ji z „displaced persons“ in si začeli beliti glave z njimi.

Takrat sta se Peter in Pavla šele prav spoznala in sklenila, da pojmeta skupaj po svetu — kam?

Odgovor je bil: Kamorkoli!

Res so začeli odhajati transporti. V Ameriko, Kanado, Argentino, Avstralijo. Že so tudi prihajala pisma od tistih, ki so šli med prvimi čez morje. Nekateri so pisali dobro, drugi so bili razočarani. Peter in Pavla sta se po kratkem premisleku prigrasila za Avstralijo. Nekaj mesecev potem sta se odpeljala iz Bramenhavena kot mož in žena.

Avstralija jima je bila sprva čudno tuja, presenetilo ju je pa njeno blagostanje. Osebna svoboda v njej jima je prijetno dela in tako neugodno občutje izravna-

vala z ugodnim. Našla sta zaposlitev in pridno varčevala. Ni bilo dolgo, ko sta si mogla kupiti kos zemlje in si na njej postavila zasilno stanovanje. Od leta do leta jima je bilo v vseh ozirih nekoliko lažje.

Oni dan sem ju obiskal. Človek bi komaj verjel, kako lepo sta napredovala v teh kratkih letih. Zdaj imata že lično hišico, ki sta jo okusno opremila. Po vrtu okoli hiše rastejo rože in se bohota krasno grmičevje. Na tratici se je igral leto dni star otrok. Na obratih sem jima bral sledove težkega dela in pritrgovanja, pa tudi dosti veselja nad doseženimi uspehi.

Kadar Peter in Pavla pomislita, kako jima je bilo pred desetimi leti, se jima zdijo tisti časi kot hude sanje. Le pisma iz starega kraja, ki jih dobivata od časa do časa, so jima živ dokaz, da so bile tiste težke preizkušnje gola resnica. — Dr. Jože Zurc.

SMESNICE

Pridigar: „Zakonski stan je kakor pristanišče, kjer se v popolni varnosti srečata dve ladji . . .“

Janez (razmišlja): Če je tako, moram reči, da je mene v zakonskem pristanišču srečala bojna ladja . . .“

★ ★ ★

Misijonar med ljudožrci je odklonil za pouk v krščanski veri moža, ki je imel štiri žene. Čez nekaj mesecev se možakar vrne in pove, da ima zdaj samo eno ženo.

Misijonar: Kaj je pa zdaj z ostalimi tremi?

Ljudožerec: Kaj naj bi bilo? No, seveda, pojedel sem jih.

★ ★ ★

Iz šolske naloge o mački:

Mačka je v kuhinji ali na strehi, kakor nanese. Lovi miši ali podgane, kakor nanese. Je mačka ali maček, kakor nanese.

SONČNO NEDELJSKO POPOLDNE me je izvabilo v prosto naravo. Pod pazduho stisnem knjigo, da bi bral, pa nisem. V desnico sem si vzel gorjačo — za vsak primer. Umerjeno zastavim korak po polju. Z menoj je Bobby, moj pes, zvesta žival, ki me povsod spremlja že nekako dve leti. Po ves dan in ob vsakem vremenu je ob meni, naj delam to ali ono. Tudi če sedim na stroju in merim njivo v daljavo in se z njim vrača. Če bi bilo tudi ves dan, prav ves dan . . .

Nisem šel daleč od doma, morada le par sto metrov. Ustavim se pod mogočnim evkaliptom, ki velja za največje drevo na zemljišču naše poljedelske šole. Zanimiv prizor mi opazi oko. Drobna poljska miška brezskrbno obira seme raz bilko. Kake tri metre proč se plazi proti miški muca, ki ji diši sveže meso. Na veji evkalipta, tik nad brezskrbno miško, čepi skobec in bistro opazuje dogajanje pod seboj. Muca je že tako blizu, da se oprezno pripravljaja na skok. V tistem hipu se spusti skobec kot kamen navzdol in pograbi miško mucu spred

ŽIVLJENJE JE BORBA

nosa. Zmagoslavno se dvigne v zrak in se veseli sladke pečenke. Na smeh mi je šlo, ko sem opazoval muco, kako potrta in brez moči, polna iznenadenja in razočaranja, je strmela za predzrnim roparjem . . .

Toda tudi skobec ni dosegel zmagoslavja, kot si je že domišljjal. Komaj je dobro zavesljal skozi zrak, že je zašel v kočljiv položaj. Dvojica srak (magpie — grallina cyanoleuca) ga strdilo obletava in napada. Skobec ne more uiti, spusti miško iz krempljev in šele zdaj mu je dovoljen svoboden polet nekam čez pašnik. Miška trešči na tla, pa sraki se ne spustita za njo. Prepustita pojedino tretji sraki, ki se je mirno sprehajala po tleh in si brez odpora privoščila miško. Prav tedaj je Bobby zagledal muco in jo pognal nekam v grmovje. Tako je potekel prvi prizor zanimive igre v naravi.

Pod evkaliptom, ne prav ob deblu, vendar še pod krošnjo na

široko razpredenega vejevja, imajo veliko palačo mravlje-mesojedke (meat-eater ants). Zelo so delavne, pa tudi močno krvoločne. Zgledam se v stavbo mravelj in ugibam, kaj se godi v njeni notranjosti. Kar se priplazi od nekod poldrug čevelj dolga rjava kača (brown snake). Dvignem gorjačo. Kam je hotela priti, seveda zastonj ugibam, videl sem pa, da je izbirala bližnjice. Zato jo je mahnila kar čez mravljiče, toda — gorje! V hipu je bila vsa črna od mravelj, ki so jo obdelovale, da je bilo joj. Povesil sem gorjačo in gledal. Zastonj se je kača na vse kriplje otepala mravelj, nič ji ni pomagalo. Posrečilo se ji je samo to, da se je odplazila nekam med travo, toda drugi dan sem našel samo njeno golo okostje. Tako je potekel drugi prizor.

Izpod evkalipta sem odšel v park. Glava mi je bila polna raz-

mišljanja. Pa se je že spet dvignil zastor in pred mano je zaživel tretji prizor.

V mehki travi je mirno in kar veselo cvrčal droben čriček. Nena doma ga naskoči mravlja in mu odščipne tipalke. Takoj na to se loti njegovih nog na levi strani. Kot bi pihnil, je bil brez njih in je zaman skušal uiti usodi. Tedaj ga mravlja pograbi za desno krilo in prevrne. Ubogi čriček ni rekel nobene več, obležal je in se mirno vdal v neizogibno smrt.

Po tem tretjem prizoru sem obrnil korake proti domu. Polno misli se mi je podilo po glavi. Spomnil sem se na izrek, ki je menda star kot zemlja: brez boja ne moreš skozi življenje! Vsebina te stare modrosti je naenkrat dobila v mojem občutju vse globlji pomen.

Le da za človeka oni izrek predvsem pomeni notranji, duhovni boj. To se pravi, vsaj moralo bi biti tako. — Jože Maček.

CENIK

za pošiljanje paketov preko TRSTA v JUGOSLAVIJO
slovenske tvrdke Dr. J. KOCE, G.P.O. Box 670, Perth, W. A.

Paketi moje firme so zavarovani in zato imate popolno jamstvo, da Vaši doma dobijo paket sigurno v roke, ali pa Vam vrnemo denar. Poleg tega jamčim za prvovrstno blago in najhitrejšo možno dostavo naročenega paketa Vašim doma.

Ker pošiljam pakete tudi v vse ostale države sveta, prosim svoje odjemalce, da me priporočijo tudi svojem prijateljem in znancem drugih narodnosti, ki Vam bodo hvaležni, kajti znano je, da je moja firma v vsakem pogledu solidna in zanešljiva.

Moka bela (00) najboljše vrste	1 kg	1/9	Poper v zrnju črni	100 gr	2/-	Bonboni, karamele	1 kg	10/-
Zdrob pšenčni (griz)	1 kg	2/9	Poper v prahu črni	100 gr	3/-	Bonboni polnjeni	1 kg	11/-
Koruzna moka	1 kg	1/9	Beli poper v zrnju	100 gr	3/-	Bonboni „Mint“	1 kg	12/-
Riz Carolina	1 kg	3/-	Beli poper v prahu	100 gr	3/-	Bonboni „Toffees“ luksuzni	1 kg	14/3
Riz „Verga d'Oro“ (Zlato zrno)	1 kg	3/6	Orescki	2 kom.	1/-	Med v kozarcu	1/2 kg	6/-
Testenine bele (makar. ali spageti)	1 kg	2/3	Cimet v prahu	100 gr	2/6	Kakao orig. holandski za otroke	250 gr	5/6
Testenine z jajci (makar. ali spageti)	1 kg	3/6	Vanila v strokih	1 strok	1/3	Kadilo (Incense)	100 gr	1/9
Noodle soup	1 vrečka	1/3	Mast svinjska, najfinejša	1 lb	3/3	Milo za pranje prvovrstno	1 kg	4/-
Kava prazena extra	1 kg	27/6	Mast svinjska (v konzervi)	2 1/2 kg	14/6	Milo za pranje navadno	1 kg	3/-
Kava prazena Standard	1 kg	20/-	Mast svinjska (kanta) franko	17 kg	100/-	Milo Toaletno, Palmolive, 1 kom.	100 gr	1/2
Kava surova Uganda	1 kg	12/-	Olivno olje, najfinejše	1 kg	11/9	Krema za britje	1 kom.	4/3
Kava surova Congo	1 kg	12/9	Solčno olje	1 kg	9/6	Scetka za britje	1 kom.	5/-
Kava surova Rio	1 kg	13/-	Surovo maslo (butter) holandski	1 kg	20/-	Milo za britje 60 gr	1 kom.	1/9
Kava surova Minas, navadna	1 kg	13/6	Sir holandski polnomasten	1 kg	10/-	Zobna pasta Colgate	1 kom.	2/1
Kava surova Minas Prima	1 kg	14/6	Sir, parmezan, pristen, star	1 kg	24/-	Zobna pasta Kaliklor	1 kom.	2/1
Kava surova Santos, navadna	1 kg	16/6	Polenovka, norveška (Stockfish)	1 kg	10/-	Zobna scetka	1 kom.	2/6
Kava surova Santos Prima	1 kg	18/-	Sardine v olivnem olju	200 gr	2/2	Glavnik	1 kom.	2/-
Kava surova Santos Fancy	1 kg	20/-	Tunina v olivnem olju	200 gr	3/-	Zilet klince za britje plavi	10 kom.	4/6
Kava surova Mocca	1 kg	23/-	Goveje meso, kuhano v konzervi	1 lb	5/-	Aparat za britje „Zilet“	1 kom.	3/-
Kava surova Ecuador	1 kg	16/3	Prekajena slanina, prvovrstna	1 kg	14/-	Aparat za strizenje las	1 kom.	28/-
Nescafe za 35 skodelic	1 konzerva	9/6	Sunka kuhana, v konzervi	1 kg	23/-	Krema za obraz	1 kom.	6/6
Kava cikorijska Franck originalna	100 gr.	1/9	Mesni ekstrakt „CIRIO“	100 gr	14/-	Nylon nogavice 54/15 Denier	1 par.	8/6
Sladkor kristalni	1 kg	2/3	Salama Friuli	1 kg	22/-	Nylon nogavice 60/15 Denier	1 par.	9/9
Sladkor v kockah	1 kg	2/6	Salama Milano	1 kg	27/-	Nylon nogavice 60/15 Dupont	1 par.	11/6
Sladkor v prahu	1 kg	3/-	Salama originalna ogrska	1 kg	29/-	Sivanke	10 kom.	1/-
Keksi navadni	1 kg	6/6	Hrenovke 5 parov v konz. 1 konzerva	10/-	Igle za sivalne stroje	1 kom.	1/-	
Keksi fini	1 kg	10/-	Paradiznikova mezga v konzervi	1/2 kg	Igle za popraviljanje nogavic	1 kom.	6/6	
Cokolada v prahu	1 kg	12/6	Paradizniki „Cirio“	1 kg	Sukanec 500 yardov	1 kom.	2/6	
Cokolada za kuhinjo (trda)	1 kg	13/6	Fizol	1 kg	Termometer	1 kom.	6/6	
Cokolada mlečna švicarska	1 kg	14/-	Jecmen olusčen	1 kg	Svece, 18 cm	2 kom.	1/-	
Cokolada za otroke	100 gr.	2/-	Leca	1 kg	Svece, 50 cm	1 kom.	2/-	
Kakao originalni holandski	1 kg	14/6	Marmelada, prvovrstna v konzervi	400 gr	Sveze pomorance in limone	1 kg	5/-	
Kakao originalni holandski	1/2 kg	7/3	Marelce v konzervi	1 kg	Moka, 45 kg (00) franko	vreca	£4/2/0	
Caj Ceylon originalni	100 gr	2/4	Sadna salata v konzervi	1 kg	Moka, 90 kg (00) franko	dve vreči	£8/4/0	
Caj Lipton v konzervah	1/2 kg	14/-	Breskve v konzervi	1 kg				
Mleko kondenz. polnomastno	14 oz	2/6	Ananas (Pineapple) v konzervi	1 kg				
Mleko za odrasle, kondenzirano	14 oz	2/-	Mandeljni, olusčeni	100 gr				
Mleko v prahu	1 lb	6/6	Dateljni vrecica	250 gr				
Mleko evaporirano 14 1/2 oz.	1 konzerva	2/3	Suhe smokve, svezjenj	200 gr				
Jajca v prahu	1 kg	15/-	Lesniki, olusčeni	100 gr				
Dateljni, vrecica	250 gr	2/6	Orehni olusčeni	100 gr				
Klinčki (nageljnovce zbirce)	100 gr	3/-	Rozine, grske, najfinejše	1 kg				
Klinčki (nageljnovce zbirce) zmleti	100 gr	2/6	Limona v prahu, vrecica	20 gr				
Paprika ogrska	100 gr	1/9	Limona v prahu za bolnike	12 oz				

Stroski odpreme in prevoza:

do 4 1/2 kg	10/-	do 30 kg	30/-
do 9 kg	18/-	do 40 kg	36/-
do 14 kg	23/-	do 50 kg	45/-
do 18 kg	28/-	do 60 kg	54/-

STANDARD PAKETI

(Glede Standard paketov st. 1 — 47, pogledajte prejšnje številke Misli.)

St. 48	1 kg kave Uganda	£2/8/0	St. 57	3 kg kave Mocca		St. 60	3 kg kave Minas navadne		St. 62	3 kg kave Santos Prima	
St. 49	3 kg kave Congo	£2/10/0	1/2 kg čaja Ceylon			3 kg sladkorja kristal			5 kg riza Carolina		
St. 50	3 kg kave Rio	£2/11/0	1/2 kg črnega popra v zrnju			3 kg riza Carolina			5 kg spagetov „Napolitano“		
St. 51	3 kg kave Minas, navadne	£2/12/0	3 1/2 kg	£4/18/0		9 kg	£3/19/3		5 kg sladkorja kristal		
St. 52	3 kg kave Minas Prima	£2/14/0	St. 58	3 kg kave Minas Prima					18 kg	£6/11/6	
St. 53	3 kg kave Santos, navadne	£3/3/0	10 kg sladkorja kristal			St. 61	3 kg kave Santos Fancy		St. 63	3 kg kave Santos Prima	
St. 54	3 kg kave Santos, navadne	£3/0/0	13 kg	£4/10/0		5 kg riza Carolina			3 kg riza Carolina		
St. 55	3 kg kave Santos Fancy	£3/10/0	St. 59	3 kg kave Santos Prima		1/2 kg čaja Ceylon			3 kg spagetov „Napolitano“		
St. 56	3 kg kave Mocca	£4/0/0	3 pari Nylon Dupont nogavic			1/2 kg popra, črnega v zrnju			3 kg bele moke (00)		
			3 kg	£5/2/0		8 1/2 kg	£5/10/0		3 kg sladkorja v kristalu		
									3 lbs svinjske masti		
									16 1/2 kg	£6/2/3	

Kdor zeli vnaprej placati carinsko in odkupninsko takso, naj doda končni ceni (blaga in prevoza) se 14/-, za katere bo prejemnik paketa dobil doma na roke isplacanih 800 dinarjev, tako bo lahko placal takso in mu bo se nekaj denarja ostalo.

Pripominjam, da se vedno lahko naročite Standard pakete, ki so bili objavljeni v prejšnjih številkah Misli. K vsakemu paketu lahko dodate 1-3 pare Nylon nogavic.

A. V smislu jugoslovanske carinske uredbe se lahko pošljejo enkrat na mesec carine proste sledeče vrste in količine blaga posamezni osebi ali družini: 100 kg moke ali zita vsake vrste; 10 kg sladkorja ali medu; 5 kg riza; 15 kg spagetov ali makaronov; 15 kg olja, masti, masla ali slanine; 15 kg salame, sunke, svinjskega, govejega ali drugega mesa; 10 kg kondenziranega mleka ali jajc v prahu; 10 kg polenovke ali sardin; 10 kg marmelade ali paradiznikov.

B. Prej navedenim količinam se sme dodati največ: 3 kg kave, 2 kg kakao, cokolade in rozin (vsega skupaj); 1/2 kg čaja; 1/2 kg popra v zrnju in cimeta (vsega skupaj); 10 strokov vanile; 1 kg toaletnega mila; 5 kg pralnega mila; 5 kg smokev, mandelnov, lesnikov (vsega skupaj); 30 kosov klinčic za britje; 1 brivski aparat; 1 aparat za strizenje las; 25

sivank; 10 igel za „Singer“ sivalni stroj; 5 glavnikov, moskih ali ženskih; 5 kosov zobne paste, 3 scetke za zobe; 2 kosa brivske mila in 3 pare ženskih „Nylon“ nogavic.

Pod B. navedeni predmeti se lahko prostovoljno sestavljajo (kombinirajo). Toda njihova skupna teža ne sme presegati 5 kg. Na primer: Če naročite 5 kg mila za pranje, ne morete dodati nicesar drugega. Ako naročite 3 kg kave in 2 kg cokolade, je to ze 5 kg in v tem slučaju ne bi mogli dodati nič čaja, nič popra, nič rozin itd.

V domovino pošiljam tudi sledeče carine proste tehnicne predmete: radio aparate, električne stredilnice, električne kuhalnike, pralne in sivalne stroje, hladilnike (frizederje), pohisto in otroška kolesa, vinogradniške skropilnice in poljedelsko orodje. Dalje pošiljam tudi kolesa (bicikle), motorna kolesa, fotoaparate, harmonike, ure, itd. Končno pošiljam tudi zdravila in tekstilno blago (stofe) za moske in ženske obleke in plase. Na željo pošiljam cenik in vsa potrebna pojasnila.

ZASTOPNIK FIRME ZA N.S.W.:

MR. R. OLIP, 44 Victoria St., Potts Pt., Sydney, N.S.W.